

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B2-50Csp/172/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121419088
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Paulová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6121419088.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Paulovou, v právnej veci žalobcu: J. Y. G., s.r.o., so sídlom H.-C., C. 5, V.: XX XXX XXX, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava-Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: U. D., nar.XX.X.XXXX, bytom G. XXXX/XX, H.- D., zast. WEBBER LEGAL, s.r.o., Duchovičovo námestie 1, Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 7 306,17 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7306,17 Eur s prísl. a k náhrade trov konania. Uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2020 medzi postupcom G. G., Z..., a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 24.06.2014 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol postupca žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 02.03.2020, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Žalovaný po postúpení pohľadávky uhradil dňa 08.12.2020 sumu 35 Eur. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje sumu vo výške 9 625,35 Eur ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 7 282,17 Eur, z riadneho úroku vo výške 1 918,43 Eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 400,75 Eur a z neuhradených poplatkov vo výške 24 Eur.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní sp.zn. XXUp/XXX/XXXX vydal v danej veci dňa 22.7.2021 platobný rozkaz, voči ktorému v zákonnej lehote podal žalovaný odpor. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, žalovaný zároveň uviedol, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia predpokladov pre výpočet RPMN, nesprávneho uvedenia RPMN, nesprávneho uvedenia celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nesprávneho uvedenia celkovej výšky úveru, nesprávneho uvedenia doby trvania zmluvy, zároveň je toho názoru, že žalobcovi nemá byť priznaný nárok na riadne úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti.

3. Žalobca sa k odporu žalovaného vyjadril v podaní zo dňa 18.10.2021, v ktorom okrem iného navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa C.s.p., uviedol, že žalobca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom

žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 30.01.2020 a výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 03.03.2020, má za to, že je aktívne legitimovaným na podanie žaloby, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo v súlade s ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka a zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. Navrhol, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Bratislava II, nakoľko neboli splnené podmienky na rozhodnutie o odmietnutí podaného odporu a žalobca navrhol pokračovanie v konaní.

5. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom z Úveru, výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 04.05.2020, 30.01.2020, pokusom o zmier, Zmluvou o postúpení pohľadávok, Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, Oznámením o postúpení pohľadávky, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, písomnými vyjadreniami právneho zástupcu žalobcu, písomnými vyjadreniami právneho zástupcu žalovaného a zistil tento skutkový stav veci:

6. Medzi právnym predchodcom žalobcu, G. a žalovaným bola dňa 24.06.2014 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej G. poskytla žalovanému úver vo výške 12.000 Eur, pri fixnej úrokovej sadzbe 9,90% p.a. a RPMN 11,60 % . Žalovaný bol povinný splácať úver v splátkach vo výške splátky 189,99 Eur mesačne, v celkovom počte 96 splátok. Splátky boli splatné mesačne, k 17. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola určená dňom 17.08.2014 a konečná splatnosť úveru dňom 17.07.2022. V čl. I. bode 10. zmluvy je uvedený: „ Ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje práva na rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií“

7. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 30.01.2020 oznámil žalovanému, že ku dňu 30.01.2020 je v omeškaní so splácaním pohľadávky Banky vo výške 3 470,70 Eur a zároveň ho vyzval na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy.

8. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 04.05.2020 oznámil žalovanému, že nakoľko je pohľadávka banky splatná v celom rozsahu a je v omeškaní so splácaním viac ako tri mesiace, výška splatnej a nezaplatenej pohľadávky predstavuje ku dňu 04.05.2020 sumu 9 032,73 Eur.

9. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 03.03.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že Banka vyhlásila ku dňu 02.03.2020 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy.

10. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2020 postúpil postupca, G., Z., na žalobcu, J., pohľadávky špecifikované v Prílohe č. 1 k Zmluve, konkrétne pohľadávku voči žalovanej, ktorá pozostáva z istiny 7317,17 Eur a z príslušenstva pohľadávky celkom vo výške 2 343,18 Eur. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca žalovanému listom zo dňa 20.10.2020.

11. Žalobca, v zastúpení právnym zástupcom, v písomnom vyjadrení zo dňa 23.04.2022 uviedol, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. V rámci kontraktáčného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver- príjmy žiadateľa boli vo výške 740 € a boli overené dopytom do SP, existujúce záväzky: 149 € (Klient mal v čase žiadosti o úver v registri (okrem záväzku, ktorý vyplácal (123 €) aj existujúce záväzky, ktoré nevyplácal a teda boli započítané ako existujúce záväzky. A kreditnú kartu s rámcom 300 €, kde splátka činí 5% z rámca, čo je 15 € 134 + 15 = 149 € boli existujúce splátky nevyplácaných úverov). Maximálne splátkové zaťaženie, ktoré je možné použiť na splátky úverov (55% z akceptovaného príjmu). Ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok 258 €) $740 \times 55\% - 149 = 258$, splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok - podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta

bola splnená. V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klienta (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií, ktorý predkladáme v prílohe. Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok - podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.03.2020, sp. zn. XCo/XXX/XXXX (v prvom stupni vedený na OS BA II pod sp. zn. XCsp/XX/XXXX). Žalobca uzavrel, že predložením potvrdenia o nahliadnutí do bankového registra došlo k preukázaniu riadneho postupu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere. K námietke žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácii žalobcu a to z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a k námietke žalovaného o nedoručení Oznamenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a Výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to: 1/ výzvou zo dňa 30.01.2020, ktorou bol žalovaný v zmysle ustanovenia §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, a ku ktorej žalobca predložil podací hárok preukazujúci jej odoslanie žalovanému spolu s potvrdením zo služby sledovania zásielok G. o doručovaní, 2/ výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 03.03.2020, ku ktorej žalobca preložil kópiu nedoručenej zásielky, preukazujúcu odoslanie žalovanému a 3/ výzvou zo dňa 04.05.2020, ktorou bol žalovaný v zmysle §92 ods. 8 Zákona o bankách upozornený na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe, a ku ktorej žalobca predložil kópiu vrátenej zásielky, preukazujúcu odoslanie žalovanému. Za kvalifikovanú výzvu právneho predchodcu žalobcu pritom možno považovať nielen výzvu zo dňa 30.01.2020, ale aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 03.03.2020. Poukázal na závery uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. XXCoCsp/XX/XXXX z 25.02.2021. Na základe uvedeného považuje žalobca za nesporné, že pôvodný veriteľ svoje právo na zosplatenie pohľadávky uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zároveň v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zob. Žalovaný ďalej vo svojom podaní namietal, že nebol oboznámený s poplatkom za vedenie účtu v banke. Žalobca k uvedenému uvádza, že v zmysle časti III Zmluvy, čl. 3: „Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.“ Je zrejmé, že záujem o uzavretie zmluvy mal v prvom rade samotný žalovaný, keďže predložil požadované doklady a súhlasil s vypísaním predpísaného tlačiva a prijatím a schválením jeho žiadosti zo strany banky došlo k uzavretiu zmluvy. Pokiaľ v zmluve nie je výslovne uvedené inak, zmluva sa stáva platnou a účinnou dňom jej podpísania zo strany banky. Z tohto dôvodu je irelevantná argumentácia žalovaného spočívajúca v tom, že nebol oboznámený so všetkými prílohami a tzv. poplatkom za vedenie účtu, keďže zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyhlásil, že pred podpísaním zmluvy sa oboznámila so sadzobníkom, ktorý je súčasťou zmluvy, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať, čo potvrdil aj svojim vlastnoručným podpisom. Nemôže byť teda na ujmu žalobcu (veriteľa), že sa žalovaný ako spotrebiteľ dôkladne vopred neoboznámil so všetkými náležitosťami zmluvy, hoci na to mal dostatok času a možností, pretože k uzavretiu zmluvy zo strany žalobcu nebol nijako nútený. Nemožno nad rámec zákona poskytnúť ochranu spotrebiteľovi, a to takému konaniu, ktoré možno hodnotiť ako nezodpovedné a ľahkovážne, a to len preto, že má postavenie spotrebiteľa. Úlohou súdov v spotrebiteľských sporoch je poskytnúť spravodlivú ochranu primeranému spotrebiteľovi a primeraný jediniec musí a má byť obozretný vo svojom konaní, pretože jeho primárnym pudom je ochrana seba samého. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 10Co/55/2020 z 24.06.2020. Neopodstatnenou je aj námietka žalovaného, že priložené zmluvné podmienky sú vopred naformulované, a preto neprijateľné, nakoľko ich prípadná neprijateľnosť nie je podmienená spôsobom akým sú vytvorené a spotrebiteľovi predložené, ale ich obsahom, ktorý musí byť jasný, zrozumiteľný a nesmie vytvárať nerovnováhu medzi právami a povinnosťami spotrebiteľa a právami a povinnosťami predajcov a dodávateľov. V spotrebiteľskom práve sa uplatňuje koncepcia priemerného spotrebiteľa, t. j. spotrebiteľa, ktorý má dostatok informácií a je v rozumnej miere pozorný a opatrný s ohľadom na sociálne, kultúrne a jazykové faktory, a preto sa odvolací súd nestotožnil s námietkami žalovaného v odvolaní, že zmluva bola žalobcom vopred pripravená a

pri jej podpise nemal možnosť predpísané podmienky ovplyvniť, zmluvné dojednania neboli jasné a zrozumiteľné, nakoľko žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy 32 rokov, teda mal všetky predpoklady, od ktorých možno legitímne očakávať, že pred uzavretím zmluvy konal rozumne a zodpovedne, t. j. zmluvu si pred podpisom dôkladne prečítal, vyžiadal si všetky potrebné informácie a jeho vlastnoručný podpis potvrdzuje prejav jeho slobodnej a vážnej vôle nielen nadobudnúť práva zo zmluvy, ale byť aj viazaný povinnosťami, ktoré zo zmluvy jednoznačne a nezameniteľne vyplývajú.“ V zmysle vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby konajúci súd vyhovel podanej žalobe.

12. Žalovaný, v zastúpení právnym zástupcom, v písomnom vyjadrení zo dňa 07.03.2025, k vyjadreniu žalobcu okrem iného uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu o naplnení podmienok podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, z právneho úkonu výzva zo dňa 30.01.2020 vyplýva, že veriteľ podmieňoval právo spotrebiteľa skonzumovať právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru uhradením celej dlžnej čiastky, a nie len úhradou omeškanej splátky - porovnaj obsah tohto právneho úkonu, v ktorom veriteľ upozornil žalovaného, že dlžná pohľadávka banky celkom je 3470,70 EUR (výška splátky podľa zmluvy bola 189,99 EUR) a kde ďalej veriteľ vyzval spotrebiteľa, „Ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradíte, Banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky Banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. V takom prípade stratíte výhodu splátok a Pohľadávku bude potrebné uhradiť v celku.“ Už samotná táto skutočnosť mohla u spotrebiteľa zjavne vyvolať mylnú predstavu, že na to, aby sa spotrebiteľ vyhol nepriaznivým následkom zosplatnenia, musí uhradiť celú dlžnú sumu, ktorá vo výsledku predstavovala viac ako 18-násobok splátky. Zo zákonnej textácie „najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky“, ako aj zo záverov odbornej literatúry a z podstaty veci, že spotrebiteľ sa po upozornení veriteľa na možnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru má možnosť brániť, a to tak, že zaplatí konkrétnu splátku, s ktorou je v omeškaní viac ako 3 mesiace, vyplýva, že veriteľ musí v takomto upozornení jasne uviesť, s ktorou konkrétnou splátkou je spotrebiteľ v omeškaní. Takéto konkrétne vymedzenie tejto nesplnenej povinnosti následne musí byť tiež uvedené v právnom úkone, ktorým veriteľ vyhlasuje predčasnú splatnosť Z výzvy zo dňa 30.01.2020 nevyplýva, s ktorou konkrétnou splátkou Zmluvy bol žalovaný v omeškaní a ktorú konkrétnu splátku pôvodný veriteľ požadoval od žalovaného ako spotrebiteľa zaplatiť tak, aby predišiel vyhláseniu predčasnej splatnosti. Žalovaný bol pôvodným veriteľom vyzvaný na okamžitú úhradu čiastky 3470,70 Eur. Takýto právny úkon je neurčitý, nakoľko nie je možné identifikovať, s ktorou konkrétnou splátkou mal byť žalovaný v omeškaní. Takýto právny úkon je neplatný, nakoľko je vykonaný v rozpore s ust. § 53 ods. 9 OZ a pôvodný veriteľ tak neumožnil žalovanému sa riadne brániť, nakoľko zabráneniu vyhlásenia predčasnej splatnosti postupca podmieňoval zaplatením viac ako jednej splátky, čo je v rozpore s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Navyše, tento právny úkon je ďalej neurčitý aj z dôvodu, že z tohto právneho úkonu nie je ani možné určiť, či bol spotrebiteľ vôbec v omeškaní s nejakou splátkou po dobu 3 mesiacov, alebo nie a súd to nemá pre nedostatok vymedzenia tejto náležitosti v upozornení pôvodného veriteľa ako posúdiť. Vo výzve dokonca nie je uvedené vôbec, splnením ktorej konkrétnej povinnosti je žalovaný v omeškaní a tento právny úkon neobsahuje jednoznačné, jasné a určité a rovnako nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie jeho urobenia smerom k právnemu postaveniu spotrebiteľa a trvaniu spotrebiteľského záväzku. Tento právny úkon teda nie je perfektný a nie je v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ a je teda neplatný. Na jednej strane tak spotrebiteľ z tohto dokumentu nemá možnosť vyčítať, ktorú konkrétnu splátku má zaplatiť, aby sa vyhol vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, a na druhej strane súd tak z tohto dokumentu nemá možnosť zistiť, s ktorou splátkou bol žalovaný v omeškaní po dobu 3 mesiacov, a teda či boli splnené požiadavky v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného je teda zrejmé, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebolo platné, a tým ani postúpenie pohľadávky na žalobcu. Rovnako ani výzva podľa ust. § 565 OZ - údajný list zo dňa 03.03.2020, nie je v súlade s ust. § 565 OZ. V tomto ohľade poukázal na uznesenie NS SR, sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024. Žalovaný nesúhlasí ani s argumentáciou žalobcu o splnení podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca neosvedčil ba ani netvrdil, že by žalovanému bola zaslaná výzva podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, v ktorej by bol ako spotrebiteľ upozornený na omeškanie po dobu viac ako 90 dní a na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe. Žalovaný poprel, že by výzva podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách bola žalovanému doručená alebo sa dostala do sféry jeho dispozície. Upozornenie podľa ust. § 53 ods. 9 OZ je právny úkon, ktorým veriteľ upozorní spotrebiteľa na omeškanie so splácaním úveru po dobu 3 mesiacov a na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru. Zároveň dáva možnosť spotrebiteľovi, aby tomuto zosplatneniu predišiel, ak túto konkrétnu splátku uhradí. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 3.3.2020 je právny úkon podľa ust. § 565 OZ, podľa ktorého sa dlh, v Zmluve o sp. úvere pôvodne rozložený na splátky do termínu končenej splatnosti, stáva splatným po prvý krát. Z jeho obsahu je

teda vylúčené, že by išlo o výzvu adresovanú spotrebiteľovi, obsahom ktorého je výzva na zaplatenie omeškaného dlhu. Zároveň, zosplatnenie podľa ust. § 565 OZ (údajný list zo dňa 3.3.2020) je neplatný právny úkon z dôvodu, že žalobca v konaní neunesol bremeno tvrdenia, či pôvodný veriteľ konal podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, a ak by aj bol platný, tak v ňom nie je prejavená vôľa podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, spotrebiteľ v ňom nebol upozornený na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe a jeho úmyslom bolo spôsobiť právne účinky podľa ust. § 565 OZ. Z uvedeného dôvodu preto nemôže obstať tvrdenie žalobcu, že za výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné považovať oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo upozornenie podľa ust. § 53 ods. 9 OZ. Ďalej uviedol, že v zmluve je nesprávne uvedená výška mesačnej splátky ako náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a sp. úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň má žalovaný za to, že ani z vyjadrenia žalobcu ani z predložených dôkazov nevyplýva, že by pôvodný veriteľ svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou splnil riadne, a teda žalobca podľa názoru žalovaného neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie povinností pôvodného veriteľa podľa ust. § 7 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a teda má za to, že pôvodný veriteľ tieto svoje povinnosti nesplnil. Žalovaný popiera prostriedky procesného útoku žalobcu k tomu, či a ako veriteľ konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a má za to, že v tejto otázke neunesol jednak bremeno tvrdenia, jednak dôkazné bremeno k svojim tvrdeniam, ktoré tak žalovaný považuje za nepreukázané. Žalovaný popiera doručenie tohto právneho úkonu, ako aj akéhokoľvek iného právneho úkonu podľa ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalovaný tiež popiera doručenie výzvy podľa ust. § 565 OZ. Žalobca ďalej argumentuje, že spoločne s výzvou zo dňa 30.1.2020 doložil aj poštový podací hárok, ktorý má preukazovať, že zásielka bola prevzatá na poštovú prepravu. K uvedenému tvrdeniu žalovaný uviedol, že súčasťou výzvy zo dňa 30.1.2020 síce je dokument označený ako Poštový podací hárok, avšak nie je zrejmé, z akého dátumu je tento podací hárok, nie je opatrený pečiatkou podacej pošty a nie je z neho možné vôbec zistiť, aká zásielka mala byť odoslaná - či práve tento list - výzva zo dňa 30.1.2020 zo dňa 01.03.2019 (alebo iná písomnosť) a už vôbec nie, či bol Žalovanému riadne doručený a kto ho prevzal. Pritom opätovne poukazujeme na to, že aj v zmysle súdnej praxe je potrebné tvrdiť a preukázať doručenie, nie odoslanie (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 283/2003, zverejnené Zo súdnej praxe č. 1/2007 v spojení s ust. § 45 ods. 1 OZ). Z uvedeného je teda zrejmé, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebolo platné, a tým ani postúpenie pohľadávky na žalobcu. Vo vzťahu k poplatku za vedenie účtu žalobca odkazuje na časť III, čl. 3. Zmluvy a tvrdí, že „je irelevantná argumentácia žalovaného spočívajúca v tom, že nebol oboznámený so všetkými prílohami a tzv. poplatkom za vedenie účtu, keďže zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyhlásil, že pred podpísaním zmluvy sa oboznámil so sadzobníkom, ktorý je súčasťou zmluvy, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať, čo potvrdil aj svojim vlastnoručným podpisom. Uviedol, že sadzobník nebol do zmluvy inkorporovaný platne, žalovaný bol s nimi po prvýkrát oboznámený až počas tohto súdneho konania a teda sadzobník nie je pre žalovaného ako spotrebiteľa záväzný. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol súdu, aby žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

13. Žalobca, zastúpený právnym zástupcom, v písomnom vyjadrení zo dňa 8.4.2025, k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení považuje skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom splnenia podmienok ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a špecifikácie uplatneného nároku za zmenu žaloby. Žalobca má za to, že tieto tvrdenia žalobcu predstavujú len ozrejmienie a priblíženie pôvodne uvedených skutkových tvrdení v žalobe a vyplývajú z potreby žalobcu reagovať na námietky žalovaného. Prípadom, kedy nejde o zmenu žaloby, sú pritom aj situácie, kedy žalobu vlastnou aktivitou modifikuje priamo súd (prípadne v súčinnosti so žalobcom). Vo vzťahu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti žalovaný ďalej namieta, že veriteľ podmieňoval právo spotrebiteľa skončiť právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť sp. úveru úhradou celej dlžnej čiastky, a nie len úhradou omeškanej splátky. Výzva pred zosplatnením úveru a samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nemusia obligatórne obsahovať údaj o splátke, pre neuhradenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Takáto obsahová náležitosť týchto listín nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Existenciu takejto povinnosti žalobca odmieta. Povinnosť informovať dlžníka o splátke, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, nenachádzame v ust. § 53 ods. 9 OZ, ktoré hovorí o povinnosti upozorniť dlžníka na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, pričom od tohto upozornenia do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí uplynúť minimálne 15 dní a zároveň o tom, že v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí byť dlžník v omeškanií minimálne tri mesiace v ust. § 565, ktoré hovorí výlučne o povinnosti predčasnú splatnosť dohodnúť a ani v ust. 103 OZ, ktoré hovorí výlučne o osobitnom okamihu, od ktorého začne plynúť premlčacia doba. Dal do pozornosti tiež skutočnosť, že okamih začiatku plynutia premlčacej

doby v prípade sporu určuje vecne a miestne príslušný súd a nie veriteľ (napríklad označením splátky v listine, ktorú zasiela dlžníkovi). Pri bližšom pohľade na sporné zákonné ust. je nepochybne zrejmé, že ich účelom je snaha zákonodarcu poskytnúť spotrebiteľovi v zmluvnom vzťahu dodatočnú ochranu. Tú realizuje cez zákaz žiadať zaplatenie celého zostatku dlhu pre akékoľvek omeškanie spotrebiteľa, zakotvením povinného omeškania trvajúceho aspoň tri mesiace v čase, kedy veriteľ žiada zaplatenie celého zostatku úveru, a tiež cez povinnosť veriteľa o úmysle žiadať zaplatenie celého zostatku úveru spotrebiteľa informovať, a tým spotrebiteľovi umožniť mu v lehote nie kratšej ako 15 dní vzniknutý dlh uhradiť a vyhnúť sa predčasnému zosplatneniu úveru. Účelom uvedených zákonných ustanovení je snaha zákonodarcu poskytnúť spotrebiteľovi v zmluvnom vzťahu dodatočnú ochranu a možnosť vyhnúť sa vyhláseniu mimoriadnej splatnosti uhradením omeškaných splátok. Uvádzaním splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, nedôjde k naplneniu účelu zákona. Ide výlučne o snahu žalovaného, navodiť dojem, že postupca nekonal pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti v súlade so zákonom, hoci tak nepochybne konal. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoCsp/25/2021 z 08.02.2022 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19CoCsp/13/2022 z 28.09.2022. Žalobca naďalej zastáva názor, že v spornom prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti.

14. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 27.05.2025 uviedol, že trvá na podanej žalobe. Má za to, že pohľadávka sa stala splatnou a následne bola postúpená z postupcu na postupníka, teda na žalobcu, je toho názoru, že žalobca je v danej veci aktívne vecne legitimovaný. K špecifikácii splátky uviedol, že špecifikácia splátky zosplatnenia vo výzve pred zosplatnením nie je obligátnou náležitosťou tohto úkonu, nakoľko žiadna takáto povinnosť zo zákona nevyplýva. Ide výlučne o právne posúdenie, pričom splátky boli dojednané k 17. dňu, ak bola mimoriadna splatnosť vykonaná podaním zo dňa 03.03.2020 ku dňu 02.03.2020 tak to bolo pre splátku, ktorá sa stala splatná dňa 17.11.2019, a to bola splátka, s ktorou bol žalovaný v trojmesačnom omeškaní. Preto ust. § 53 ods. 9 nehovorí o žiadnej špecifikácii splátky, ale iba o výzve na zaplatenie. Opätovne zdôraznil, že zosplatnenie pohľadávky a postúpenie pohľadávky bolo platné a teda žalobca je v konaní vecne legitimovaný.

15. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 27.05.2025 uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava uplatnených prostriedkov procesnej obrany. Poukázal na to, že poskytnutý úver bol vo výške 12 000 eur, bol čiastočne refinančný, kde 3 173,76 eur bol poslaný klientovi, zvyšok bol na refinancovanie, t.j. došlo k navýšeniu o 35,96 % oproti pôvodným dlhom. Má za to, že nie je daná aktívna legitimácia žalobcu z dôvodu neplatného zosplatnenia a následného neplatného postúpenia pohľadávky. Pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na zaplatenie 3 470,70 eur na to, aby sa vyhol zosplatneniu, čo je v rozpore s §53 ods.9 OZ, aj samotné zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka je podľa nároku žalovaného neplatné, je retroaktívne, pretože bolo vykonané dňa 03.03.2020, ale v texte sa uvádza, že banka vyhlásila predčasnú splatnosť ku dňu 02.03.2020, nie je možné úver takto spätne zosplatňovať. Má za to, že pôvodný veriteľ podľa §7 a §11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch predniesol určité prostriedky procesného útoku, avšak žalovaný ich popiera, žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby súd žalobu zamietol.

16. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka účinného v čase zosplatnenia úveru, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa)} spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

22. Zmluva o splátkovom úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a podľa Občianskeho zákonníka. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

23. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava v právnom postavení veriteľa a žalovaným v právnom postavení dlžníka bola dňa 24. 06. 2014 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 12.000 Eur. Uvedená zmluva bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na právnu povahu strán sporu. Uzavretie zmluvy o úvere, výška úveru, spôsob jej splácania, suma žalovaným vykonaných úhrad a porušenie povinností žalovanej splácať úver riadne a včas medzi stranami sporu neboli sporné. Vzhľadom na spotrebiteľskú povahu právneho vzťahu a postúpenie pohľadávky na nebankový subjekt, súd ex offo skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu teda, či boli splnené podmienky v § 17 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch tak, a rovnako či boli splnené podmienky podľa špeciálnej úpravy § 92 ods.

8 zákona o bankách. Na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobca predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 12. 10. 2020 vrátane Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok a Oznamenie o postúpení pohľadávok zo dňa 20.10.2020, Výzvu zo dňa 30.01.2020, podacie hárky Slovenskej pošty, a.s., doručku.

24. Dodávateľ musí jednostranný právny úkon - výzvu na zaplatenie oznámiť spotrebiteľovi účinným spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ spoplatniť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. Zo znenia ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024 vyplýva požiadavka konkrétneho upozornenia, určenie omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka týka, t. j. že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Súd v tomto smere poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.januára 2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26. júna 2024, sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.júla 2024, sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25. septembra 2024) v zmysle ktorej platí, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve pred zosplatením, presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorázovo a predčasne zosplatil celý dlh. Zároveň súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.02.2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022, uverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 3/2025 v zmysle ktorého „ bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“.

25. Preskúmaním výzvy zo dňa 30. 01. 2020 možno konštatovať, že pôvodný veriteľ neuviedol dlžníkov, s ktorou konkrétnou splátkou je dlžník v omeškaní, veriteľ dlžníkovi oznámil celkovú dlžnú sumu (3 470,70 Eur), so splácaním ktorej bol žalovaný v omeškaní ku dňu 30. 01. 2020. Súd potom jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi - výzvu zo dňa 30. 01. 2020 posúdil v súlade s vyššie uvedenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako neplatný právny úkon pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) čo do identifikácie omeškanej splátky. Špecifikácia splátky, s ktorou je dlžník v omeškaní nie je konkrétne špecifikovaná tak vo výzve na plnenie ale ani v oznámení o mimoriadnom zosplatení úveru zo dňa 03.03.2020. Uvedený nedostatok potom neumožňuje konajúcemu súdu jednoznačným a nesporným spôsobom konkretizovať tú splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k mimoriadnemu zosplateniu úveru, v dôsledku čoho nie je možné ani jednoznačne zistiť, či veriteľ v procese mimoriadneho zosplatenia postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.októbra 2024. Identifikácia splátky je potrebná taktiež z dôvodu určenia prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale tiež aj pre potrebu vedomosti dlžníka (spotrebiteľa) o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (sp. zn. 2Cdo/149/2021).

26. Súd skúmajúc „ex off“ aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, najmä s poukazom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi stranami sporu, dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal dodržanie podmienok v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, na základe čoho nedošlo k platnému mechanizmu mimoriadneho zosplatenia dlhu. Postúpením žalovanej pohľadávky na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2020 došlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v spojení s ust. § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, nakoľko predmetom postúpenia bola pohľadávka banky, ktorá v čase postúpenia nemala povahu splatnej pohľadávky (konečná splatnosť úveru bola určená dňom 17.07.2022). Postúpenie pohľadávky banky uskutočnené v rozpore s uvedenými zákonmi je potom absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (R 4/2021). Súd tak musel konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

27. Podľa § 7 ods. 1,2 Z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

28. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

29. Posúdiac preukázané skutkové okolnosti danej veci podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že veriteľ pri posudzovaní schopnosti žalovaného- spotrebiteľa splácať daný úver nepostupoval s potrebnou odbornou starostlivosťou keď si nezabezpečil dostatok údajov o príjmoch a výdavkoch žalovaného na získanie objektívneho obrazu o jeho finančnej situácii. Veriteľ v konaní nepreukázal, že pred uzavretím zmluvy o úvere mal preukázaný skutočný príjem žalovaného v žalobcom uvádzanej výške 740 Eur, jeho mesačné výdavky, ktoré sú nesporne základnými údajmi pre posúdenie schopnosti splácania úveru. Žalobca súdu nepreukázal, či veriteľ vôbec zisťoval (výplatnými páskami, výpisom z účtu, potvrdením zamestnávateľa), výšku mesačného príjmu žalovaného, jeho mesačné výdavky, počet vyživovacích povinností atď. V danom prípade potom súd nemal preukázané, či postup veriteľa naplnil účel predpokladaný cit. ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver, dôsledkom čoho v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ je, že nebol oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho právny úkon, ktorým veriteľ jednostranne vyhlásil predčasnú splatnosť daného spotrebiteľského úveru, je pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom, ktorý je neúčinný a keď následne prišlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, k postúpeniu pohľadávky prišlo v rozpore so zákonom, čo má za následok v zmysle § 39 OZ neplatnosť právneho úkonu postúpenia a žalobca sa účinne nestal veriteľom pohľadávky. Žalobca preto nie je aktívne vecne legitimovaným v danom spore (rozsudok KS Trnava sp. zn. 24 CoCsp/20/2023).

30. V tejto súvislosti súd poukazuje, že uvedená povinnosť veriteľa uvedená vo vyššie citovanom zákonom ustanovení zodpovedá povinnosti podľa čl. 8 ods. 1 a čl. 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorej členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Uvedené články sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offa existenciu porušenia povinnosti stanovenej v čl. 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve.

31. Na základe vyššie uvedeného tak vyplýva, že predčasné zosplateniu úveru ku dňu 02.03.2020 je pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, a teda k zosplateniu úveru v skutočnosti nedošlo, a to bez ohľadu na to, či výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 30.01.2020, oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 03.03.2020 boli alebo neboli žalovanému doručená. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola postúpená dňa 12.10.2020, t.j. pred termínom konečnej splatnosti úveru (17.07.2022) bez toho, aby sa stala splatnou pre termínom postúpenia, a preto nebola preukázaná výnimka zo zákazu prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu pred termínom jeho konečnej splatnosti upraveného v § 17 z. č. 129/2010 Z.z. Žalobca tak nepreukázal predpoklady pre platné postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda ani pre nadobudnutie týchto práv, čím mu v konaní chýba aktívna vecná legitimácia. Aj vzhľadom na uvedený nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní, súd žalobu zamietol.

32. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 C.s.p.. a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V Bratislave dňa 28. augusta 2025